

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 30

Presidència de l'Honorable Sra. Mercè Amer i Riera.

Sessió celebrada dia 17 de maig del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 1697/01, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contracte de consultoria i assistència tècnica a l'empresa NORCONTROL, SA, per un import de 14.448.000 pessetes.

442

II.- COMPAREIXENCES:

1) RGE núm. 1578/01, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Ordenació Territorial, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Consellera de Medi Ambient, per tal d'informar sobre l'avantprojecte de llei de biodiversitat.

442

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió de la comissió d'avui i demanaria en primer lloc si es produeixen substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margalida Capó substitueix el Sr. Marí i Calbet.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Joan Marí i Serra substitueix Antoni Diéguez.

LA SRA. PRESIDENTA:

No es produeixen més substitucions.

I.1) Pregunta RGE núm. 1697/01, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contracte de consultoria i assistència tècnica a l'empresa NORCONTROL, SA, per un import de 14.448.000 pessetes.

Passam al debat del primer punt de l'ordre del dia, la pregunta 1697/01, relativa al contracte de consultoria i assistència tècnica de l'empresa NORCONTROL SA per un import de 14.448.000 pessetes. Per formular la mateixa té la paraula el Sr. Oliver Mut, que sembla que no és present aquí. Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Es para disculpar al Sr. Oliver que no ha podido asistir. Yo esperaba que también se produjera alguna otra disculpa porque empezamos una comisión con un cuarto de hora de retraso, al parecer porque la consellera de Medi Ambient tenia que dar una rueda de prensa aquí fuera, mientras los diputados esperábamos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. González i Ortea.

II.1) Compareixença RGE núm. 1578/01, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Ordenació Territorial, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Consellera de Medi Ambient, per tal d'informar sobre l'avantprojecte de llei de biodiversitat.

Per tant, passam al segon punt i darrer de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença RGE núm. 1578/01, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Consellera de Medi Ambient Sra. Margalida Rosselló i Pons, per tal d'informar sobre l'avantprojecte de llei de biodiversitat. Té la paraula la Consellera de Medi Ambient Sra. Rosselló, a qui donam la benvinguda.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc vull excusar el retard d'aquesta comissió i per tant, em disculpo per aquest fet.

Ja entrant en la compareixença que m'han demanat per part del Grup Parlamentari Popular, en relació a l'avantprojecte de llei de biodiversitat. En primer lloc convé indicar que la compareixença no pot referir-se al fons del text de l'avantprojecte, perquè no és el moment procedent perquè el Parlament l'examini. Hi ha un document inicial que no ha estat objecte de cap tramitació formal, sinó que ha estat sotmesa a una sèrie de consultes prèvies per tal d'incorporar criteris al futur projecte, si aquest projecte en el seu moment mereix l'aprovació del Consell de Govern, iniciarà la seva tramitació parlamentària i serà en aquest moment quan els distints grups polítics podran formular les esmenes oportunes i definir la seva posició sobre el text que el Govern sotmeti a la seva consideració.

En conseqüència centraré la compareixença en els principis inspiradors del text i l'exposició del procediment de consulta prèvia, en el qual s'ha sotmès, perquè evidentment la participació social prèvia a la tramitació d'una llei suposa una novetat i precisament el Partit Popular no ho va practicar mai, excepte en tot cas de les DOT perquè així ho manava la llei d'ordenació territorial. Que una llei ordinària com aquesta es beneficiï d'aquesta participació social prèvia és una satisfacció per a la conselleria i crec que també per a tot el Pacte, perquè suposa fer les coses d'una forma diferent, d'una forma distinta, participativa, oberta i transparent i en definitiva d'una forma diferent a allò que s'havia fet fins ara.

Anam idò als principis inspiradors. Hem considerat necessari i oportú redactar una llei de biodiversitat per afavorir una visió integrada i global de la política sobre les espècies silvestres, de fauna i flora, productiva, fauna cinegètica i flora per a fusta, com purament patrimonial, sobre els espais naturals, protegits i no protegits en els aspectes que no són urbanístics i sobre el paisatge. Tot això integra la denominada biodiversitat, fins ara teníem lleis, bàsicament de tipus estatal, lleis forestals, d'incendis, de caça, d'espècies protegides i espais naturals, així com un munt de directives europees que s'han de transposar a les noves normatives. Evidentment la llei quan s'aprovi, esperem, no substituirà tot aquest cos normatiu, però suposarà un mecanisme de relació l'aplicació d'uns principis generals, la transposició definitiva de la normativa superior que ho requereix, disposicions complementàries a les vigents sectorials, i en tot cas la modificació puntual de determinats preceptes vigents que convé posar al dia.

Són moltes les activitats que incideixen sobre la biodiversitat, sobretot en el medi natural i que actualment no integren els aspectes ambientals en la seva regulació. Podem parlar de les activitats esportives en el medi natural, activitats turístiques, activitats productives, etcètera, que com dic no es troben en absolut a cap tipus de llei, ni tenen cap tipus de regulació. Aquesta manca d'integració, aquesta manca de

regulació precisament ha donat lloc a tensions socials i processos de degradació del patrimoni natural, que evidentment s'evitaran en un marc normatiu adient que volem aconseguir amb el projecte de llei, una vegada entri en aquest Parlament.

Vull referir-me en concret en els aspectes relacionats amb el sistema d'espais protegits de Natura 2000, la Xarxa Natura 2000, instituït per part de la Comissió Europea. La nostra proposta pretén articular clarament els mecanismes de protecció d'aquestes àrees i precisament la nostra proposta ens situa entre les regions europees que hauran resolt de forma clara aquest manament europeu. La llei suposarà també aclarir i ordenar de forma més clara la reglamentació sobre espais naturals protegits, tenim present els documents orientadors internacionals, com són els de la UICN (Unió Internacional de la Conservació de la Natura), en relació als espais naturals protegits. Pretén regular amb precisió els continguts, formació i tramitació dels plans que afectin els espais naturals protegits, és especialment interessant constatar que la llei també pretén obrir vies per canalitzar la iniciativa privada, a favor de la conservació per l'obertura d'expedients d'espais naturals protegits, com de formar acords voluntaris amb propietaris de terrenys interessants en afavorir en els mateixos la conservació del patrimoni natural. És a dir, reconeixem la importància dels particulars en el procés de conservació, propietaris i no propietaris, usuaris de la natura, voluntaris, organitzacions naturals, etcètera i aquesta importància ha de tenir un reflex normatiu.

Un punt d'interès per als privats és la regulació que es vol introduir a la llei de templeig i retracte, determinant amb precisió el supòsits que regulin la seva aplicació i no quedi en una situació poc definida, que fa malpensar-se a alguns propietaris que pogués ser exercit de forma arbitrària o sectària, cosa que no passarà mentre governem nosaltres, però podria esdevenir-se si en el futur hi ha un canvi polític. Recordem el precedent de la compra de Mondragó a un preu especulatiu i discriminant a propietaris mallorquins. De manera que el projecte de llei intenta regular l'exercici d'aquest dret amb una base objectiva i amb garanties, el projecte de llei també pretén i té com objectiu definir el marc financer de la seva aplicació en l'establiment d'un fons balear de conservació, tampoc hem oblidat a l'hora de redactar aquesta avantprojecte, aquesta proposta d'avantprojecte la tipificació d'infraccions i l'establiment del procediment sancionador amb la necessària regulació de les activitats de vigilància i inspecció, sense això una llei no passa de ser un instrument voluntarista i de poca eficàcia.

L'avantprojecte de llei no és, com alguns han volgut fer veure, un text que es limiti a retallar drets a usuaris o propietaris del terreny rural. En primer lloc suposa posar aquesta comunitat autònoma a l'alçada de la resta de comunitats autònomes que ja disposen de lleis pròpies de conservació de biodiversitat, de fauna, de flora i d'espais protegits i per altra banda certament promou els mecanismes que eviten els abusos o els usos insostenibles del territori i la biodiversitat, però també articula drets i de manera molt especial el dret a conèixer i intervenir en els processos de planificació de la biodiversitat de tots els particulars afectats o interessats. També genera tot un conjunt

d'obligacions de l'Administració perquè la conservació de la biodiversitat estigui garantida de la millor manera possible. Entenem que legislar ara sobre biodiversitat, des d'un punt de vista pràctic és especialment favorable perquè comptam amb la possibilitat d'incorporar experiències pràctiques d'altres llocs i completar amb una norma general la transposició de normes comunitàries, legislació estatal i criteris internacionals amb un disseny clar i una visió de futur.

Per acabar, vull donar compte del procediment d'informació que hem adoptat, fins ara, quasi un centenar de representants d'entitats, organitzacions i representants de la societat civil han estat consultats, especialment en relació als articles o capítols del projecte de llei i l'avantprojecte de llei que els pugui afectar directament, és el cas de les organitzacions de la conservació de la naturalesa, entitats relacionades amb el seu estudi, com els distints departaments universitaris i centres d'investigació, associacions de caçadors, organitzacions professionals agràries, propietats rurals, etcètera. Hem vull avançar a un possible comentari que seria erroni, no ens limitat a consultar entitats d'una determinada corda, sinó que ho hem fet amb totes les que un o altre moment han manifestat interès pel tema. Això inclou la Fac, Asaja, inclou fins i tot, representants de propietaris de les tres illes que han estat molt crítics amb les iniciatives conservacionistes, inclou la Federació de Caça, tots els presidents d'associacions de caçadors, etcètera, i a més els consultam a una fase molt preliminar d'aquesta redacció del document sobre el primer esborrany disponible, de manera que les acusacions d'obscurantisme o de prepotència queden invalidades de manera completa.

Invocant aquest caràcter preliminar del document actual, vull insistir que no consider que no és el moment d'entrar en detalls de redacció de cap article, perquè evidentment i amb tot el respecte que cal per al Parlament, seria incorrecte que encetéssim un debat sobre un projecte de llei, que no ha estat presentat, ni debatut en el Consell de Govern, no s'ha de passar l'arada davant el bou, de manera que si hi ha preguntes o comentaris sobre aquests criteris generals els escoltaré amb atenció i respondré amb molt de gust, però avanç que no serà possible fer-ho en qüestions concretes o de detall, perquè com dic seria no tan sols prematur sinó totalment incorrecte per a la resta de consellers i conselleres del Govern de les Illes Balears, que tenen el dret i l'obligació de conèixer el text abans que arribi al Parlament, temps definitiu que com dic i repetesc no està encara redactat.

Per tant, moltes gràcies i esper les seves preguntes i suggeriments. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Consellera. Procedeix ara a la suspensió d'aquesta sessió per un temps màxim de 45 minuts perquè els portaveus dels diferents grups parlamentaris puguin formular les preguntes que considerin oportunes. El Grup Parlamentari Socialista demana 5 minuts, Sr. González Ortea vol la paraula? 10 minuts?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí 10 minutos por favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Es suspèn la sessió per un màxim de 10 minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores, senyores diputats, Sra. Consellera, reprenem aquesta sessió i per tant, per formular les preguntes i observacions procedirem a la intervenció dels diferents grups parlamentaris per un temps màxim de 10 minuts i en primer lloc intervindrà el Grup Parlamentari Popular, perquè és l'autor de la sol·licitud. Per tant, té la paraula el portaveu Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Yo creo que vale la pena empezar por el tema del procedimiento Sra. Consellera de Medi Ambient. Usted me decía antes de ayer en el pleno, en la respuesta a una pregunta, que no existía ningún anteproyecto de ley de biodiversidad, bueno después ya cambió usted la canción, yo le dije que si usted no me la daba, se la pedí en febrero, yo se la podía dar a usted, menos mal que hoy no me la ha pedido, pero con mucho gusto si quiere se la doy, 99 artículos y 7 disposiciones adicionales, está aquí, ya dije que la tenía, yo nunca miento, porque no es aconsejable decirlas, ni en política, ni en ningún otro orden de cosas.

Usted presenta esta anteproyecto de ley a los medios de comunicación, yo se lo pido porque lo leo en los medios de comunicación, o sea lo primero que hace usted es ir a los medios de comunicación, exactamente igual que antes de empezar esta comparecencia, lo primero de todo la rueda de prensa, porque en eso participa usted de lo que este Gobierno viene haciendo, lo más importante es lo que se dice, no lo que se hace. Bueno tenemos ya un anteproyecto de ley que usted se justifica diciendo que lo ha discutido y antes de remitirlo al Parlamento, debe aprobarlo en Consejo de Gobierno, claro el Consejo de Gobierno deberá aprobar un proyecto de ley, no un anteproyecto de ley, ese es el procedimiento normal y entonces llega a la cámara para que sufra las enmiendas que la cámara estime pertinentes. Estamos hablando de un anteproyecto de ley, que usted no solamente entrega a los medios de comunicación sino que también lo entrega a algunas asociaciones y entidades. Por cierto en forma fragmentaria, entrega a algunas de las asociaciones que usted ha mencionado les entrega un trocito de la ley, también los tengo porque fueron los primeros que llegaron a mis manos, trocitos de la ley, 5 artículos por aquí, 6 artículos por allá, según que ojos los tenían que ver, usted entregaba unos fragmentos u otros.

Resulta sorprendente que venga a presumir lo bien que se ha hecho esto, cuando insisto después de tres meses no ha tenido la delicadeza de mandar el borrador al Grupo Parlamentario Popular, que le recuerdo que representa a prácticamente la mitad de los ciudadanos, solo el borrador y el anteproyecto de ley, ya que insisto, usted lo ha presentado a la prensa, a los medios de comunicación y a las asociaciones que a usted le ha parecido y si fuera un mero documento de trabajo del Gobierno, lógicamente no parece razonable que usted lo dé a conocer a los medios de comunicación, pero insisto determinados aspectos.

En primer lugar todo esto, para dejar aclarada de una vez por todas la cuestión procedimental. Pero entremos en la ley, que creo que es más interesante, entremos en el borrador, usted me dice que no me refiera a artículos que claro no tienen ninguna importancia, (...) a principios inspiradores, hay 96 artículos y 6 disposiciones adicionales, como digo resulta difícil no concretar en los artículos, no ver como se concretan esos principios de que usted habla. Primer principio el de la visión integradora, yo creo que es un principio muy bueno, estoy de acuerdo con usted valía la pena, aunque desde luego yo no exageraría tanto como dice en la exposición de motivos, que dice que en este sentido esta ley pretende ser la contribución balear a la conservación de la biodiversidad estatal, europea y planetaria. Hombre yo sería un poco más modesto, pero admito que es interesante el principio de recoger toda una serie de preceptos dispersos que hay ahora mismo en la legislación, sería más modesto y me referiría al conjunto, exclusivamente al conjunto de Baleares, porque creo que buena falta nos hace arreglar nuestros problemas, para ir arreglando los problemas planetarios.

En cuanto al contenido concreto, al que usted se ha referido y por citar solamente a lo que usted se ha referido, empezaremos por el tema de Natura 2000. El tema de la Red Natura 2000 ya lo hemos discutido usted y yo en esta comisión, creo recordar que en el pleno en alguna ocasión porque yo le he pedido que puesto que usted ha remitido al Ministerio de Medio Ambiente, para que a su vez lo remitiera a la Unión Europea todo un conjunto de lugares de interés comunitario, toda una red, la Red Natura 2000, que unía a las cepas, etcétera, que sería muy interesante que la gente supiera lo que usted ha mandado, yo le pedí que nos lo diera, me dio usted una lista sin el detalle geográfico, sin el detalle topográfico, de la lista solo tenemos los nombres, pero usted me aseguró que naturalmente que antes se convirtiera en una cosa que obligara a los propietarios, o los afectados por esa Red, obligara a cumplir con determinados preceptos que naturalmente se les daría toda clase de difusión, usted sigue sin dar ninguna, usted hace proyectos o anteproyectos de ley de biodiversidad, usted pone un montón de condiciones, usted efectivamente recorta notablemente los derechos de esos propietarios y esos propietarios ni siquiera saben que son afectados por la Red Natura 2000. De manera que yo creo que usted debería empezar por hacer pública esa Red Natura 2000 y hacer reuniones, sobretodo con los afectados.

Después pasa usted al derecho de tanteo y retracto y dice usted que lo clarifica mucho, con la relación a la ley estatal.

Bueno yo por lo que he leído en el artículo 54 y discúlpeme usted que me refiera al artículo, pero claro no tengo más remedio que referirme a él, como antes le decía, en el artículo 54, efectivamente veo consagrado el derecho de tanteo y retracto y también lo consagra la ley 4/89, lo que también veo es que en el artículo 55 se añade además las servidumbres, porque si fuera necesario, dice el artículo, el desarrollo de alguna de las actividades previstas en sus normas de declaración o en los instrumentos de planificación, podrán establecerse servidumbres forzosas de la Conselleria de Medi Ambient, en las zonas a que se refiere este título. Es decir, que usted añade al derecho de tanteo y retracto la servidumbre, pero eso, en definitiva nos lleva un poco al fondo de la ley, la ley es una ley durísima para los propietarios y los afectados, una ley durísima, extraordinariamente dura, es decir, yo creo que roza la inconstitucionalidad en muchos de sus artículos y realmente desprecia absolutamente la propiedad privada, pero absoluta y totalmente, eso parece evidente y lejos de mejorar la ley 4/89, como usted y el Gobierno de que usted forma parte, insistentemente dijeron cuando los propietarios se alarmaban ante eventuales declaraciones de parque natural de cierta extensión en las Islas, lo que ustedes dijeron es haremos una declaración de parques naturales, pero nueva, basada no en la ley estatal, que efectivamente es una ley que recorta demasiado los derechos y ustedes se han puesto nerviosos, pero tranquilícense porque haremos una ley mucho menos dura.

Bueno esta ley mucho menos dura, o esta ley mucho más acomodada a las circunstancias de la comunidad balear, pues resulta que naturalmente en su artículo 4.3 dice que podrán ser declaradas de interés general, a todos los efectos, las actividades encaminadas al logro del objeto de la presente ley, en particular a los efectos expropiatorios respecto de los bienes y derechos que puedan resultar afectados. Uno de los temas graves de la ley 4/89 que aconseja restringir la aplicación de esa ley y las declaraciones de parques y monumentos u otras a fincas o zonas muy concretas, en las que esta durísima condición pueda efectivamente llevarse a cabo. Pero después es que nos metemos en un mundo, que como digo se aleja mucho de la ley estatal, porque la ley estatal se refiere, exclusivamente, a los espacios protegidos, pero es que el anteproyecto de ley que usted hace no se refiere a los espacios protegidos solos, se refiere a todo el suelo rústico de las Islas Baleares, todo absolutamente, no queda un metro cuadrado fuera, y dentro de por ejemplo el capítulo que se refiere al suelo en su conjunto tenemos por ejemplo el artículo 22/2, que uno dice que por disposición de la conselleria se podrán establecer, con carácter general o limitar aquellos espacios que al efecto considere más vulnerables, normas para el desarrollo de aquellas actividades recreativas, etcétera. Es decir, las normas que quiera la conselleria allá donde quiera.

El punto 2 se refiere a actividades motorizadas, acampadas, etcétera. Pero por ejemplo el punto 2 dice, en general aquellas actividades recreativas que impliquen el uso de elementos acústicos o la utilización de accesos forestales, es decir que para tocar una campanilla habrá que pedir permiso a la Conselleria de Medi Ambient en el suelo rústico de Baleares. Es una caricatura, pero es la caricatura de lo que aquí se apunta manifiestamente y por si queda alguna duda el artículo 22.4,

hace reír más y ese no necesita caricatura, lo leo: “queda sometida a notificación previa a la conselleria la celebración de fiestas al aire libre vayan a tener lugar o no en zonas protegidas”, o sea que si usted quiere hacer una merienda con unos amigos con suelo rústico, usted tiene que pedir permiso a la conselleria y notificar que usted hará la fiesta al aire libre. Perdona usted se ríe, yo leo lo que esta aquí, es el artículo no he omitido ni añadido absolutamente nada y ahora no hago caricatura leo lo que dice.

Por supuesto el artículo 23 habla del uso público del litoral, los espacios litorales y marítimos, también todos en general que podrán verse limitados en virtud de normas de designación y gestión de las zonas, porque una de las cosas en las que insiste reiteradamente este anteproyecto de ley y nos preocupa tremendamente, es la gestión. Ustedes no es que quieran proteger o recortar o limitar derechos concretos referidos a usos urbanísticos o de otro tipo, es que ustedes quieren participar en la gestión de las fincas privadas, esa es su intención y queda bien manifiesta aquí, la gestión diaria, el uso diario y normal de las fincas. Ustedes artículo tras artículo vienen refiriéndose a esa gestión, nosotros no estamos de acuerdo, ya le digo por delante que nosotros y lo que nosotros representamos nos vamos a oponer a esto y vamos a votar absolutamente en contra de esto, presentaremos en su momento las enmiendas oportunas al caso, defenderemos lo contrario y naturalmente en su caso votaremos, como digo, absolutamente en contra de este manifiesto intervencionismo en la gestión privada de fincas que ni siquiera, vuelvo a insistir en el tema porque es muy importante, ni siquiera son espacios protegidos, estamos hablando de suelo rústico, ordinario, porque a esto se refiere la ley insistentemente, como digo, porque recuerda una y otra vez que no se refiere exclusivamente a los suelos protegidos.

Bien, hacen algunas cosas que son realmente muy curiosas, como es inventar un inventario del paisaje, van a inventariar el paisaje. La cosa quizá no tuviera demasiada trascendencia, el paisaje lo definen, a mi juicio, muy mal es difícil, comprendo que es difícil, aunque claro definir el paisaje es verdaderamente complicado, ustedes lo definen como una área, una superficie, tal como es percibida por la gente, hombre eso se refiere a todas las áreas, cuyas características son resultado de la acción y de la interacción de factores humanos y/o naturales, es decir cualquier cosa, esto es un paisaje, de acuerdo con esta definición esta sala es un paisaje. Ya digo que la cosa no tendría mayor importancia que resulta chusca esta de querer inventariar el paisaje que hace el artículo 26, si no fuera claro que el artículo dice para que se quiere inventariar el paisaje, la gestión y conservación del paisaje se establecerá para el logro y seguimiento de los objetivos de calidad en el tiempo que se establecen en el apartado D del artículo anterior. Objetivos de calidad en el tiempo, parte de una literatura compleja, por cierto hecha seguramente fuera de aquí, porque habla reiteradamente de cauces fluviales, no se a que ríos se refiere usted, no sabía yo que en Baleares había cauces fluviales, pero es una de las cosas que la ley defiende vehementemente en varios artículos.

Supongo que esos son errores que después se pueden efectivamente recoger, pero eso son cuestiones marginales, son anécdotas, pero lo que no son anécdotas es esta, se quiere gestionar y hacer una gestión concreta sobre el paisaje, con una definición tan ambigua del paisaje, que vuelvo a repetir que es absolutamente adaptable a lo que estamos presenciando aquí todos en esta sala, esto es paisaje. Podríamos continuar con muchos artículos más porque son 90 y tantos que tiene esto y hay muchos a los que se puede sacar punta, pero yo creo con estos datos ya queda de relieve cual es el fondo de verdad de este anteproyecto de ley, ¿cuál es el fondo? El intervencionismo más feroz sobre todas las cuestiones. Hay algo que se apunta como gran novedad y a lo que se hace referencia en el tema del derecho de tanteo y retracto, me gustaría que me lo aclarase porque sinceramente no lo he podido entender, según usted la cosa queda tan clara, pero la verdad es que a mí no me lo parece y que hemos hecho las oportunas lecturas varios miembros del grupo y la verdad es que no entendemos. El artículo 78 habla de acuerdos voluntarios, el 79 acuerdos de custodia, porque la gente que es buena, los propietarios buenos que hagan acuerdos voluntarios o acuerdos de custodia, esos pueden eventualmente verse libres de el derecho de tanteo y retracto, pero ambos tipos de acuerdo, sinceramente resultan ininteligibles tal y como están explicados en este artículo, me gustaría que usted, aunque fuera en términos generales tratara de aclararnos un poco más el tema.

Y finalmente y para dar la última pincelada a esta ley, algo que yo creo que deben ustedes meditar seriamente antes de poner, porque puede hacer que la ley quede completamente inválida. La cuestión de infracciones y sanciones sobre las cuales también podríamos discutir de muchas cosas, hay algo que ustedes, insisto deberían meditar más despacio, es el artículo 96 cuando habla de agentes y guardas ambientales o forestales, a los que atribuye la condición de agentes de la autoridad, hasta ahí correcto, que pueden lógicamente investigar y denunciar las cosas que pasen, peor el apartado 2 dice que los titulares de las actividades o lugares objeto de la inspección tienen el deber, están obligados a colaborar y facilitar la práctica de las inspecciones, permitiendo la entrada en sus instalaciones y lugares y proporcionando la información y documentación requerida, sin perjuicio de su carácter confidencial. Yo creo que esto vale la pena que lo lean, porque esto es la gota que colma el vaso de un anteproyecto de ley que ustedes deberán repasar, yo comprendo que lo estén discutiendo los diversos partidos que conforman este gobierno, porque la verdad es que me extrañaría mucho que según que partidos componentes de esta coalición, este Pacto de Gobierno puedan aceptar temas expresados como en este anteproyecto de ley de biodiversidad se explicita.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. González Ortea. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc saludar a la consellera i agrair les explicacions que ens ha donat en un tema que encara està molt obert i en principi des del nostre grup saludar la iniciativa d'una llei de biodiversitat, tot allò que sigui diversitat, tant si és biològica com si és cultural, social, etc., qualsevol cant a la riquesa que significa la diversitat, comptarà amb el suport del nostre grup, i pensam que, a més, hem de fer una contribució balear a la riquesa planetària; efectivament, jo crec que el que (...) es pretén és que les Illes Balears, amb la preservació de la seva diversitat, fan un favor, contribueixen a una línia mundial de preservació. Pareixerà modesta, l'aportació, és la que nosaltres podem fer, però és que la suma d'aquestes aportacions modestes, que no ho és tant, és el que realment ens donarà un món divers en comptes d'un món empobrit respecte de tot el que significa biodiversitat.

Per part del nostre grup, evidentment, també hi ha molts d'apunts, moltes coses que ens agradaria anar precisant o millorant de l'esborrany o del text a què nosaltres en aquest moment també hem pogut tenir algun accés al nivell de document de treball, que s'està sondejant l'opinió de distints col·lectius. Evidentment en el que pot confiar és que, com que la nostra és una postura a favor i una postura de mirada de millorar un document de treball que existeix, en cap cas servirà aquesta compareixença ni cap mena d'opinió que nosaltres vulguem donar per intentar fer una espècie d'atac contra les normes de protecció en base a sacralitzar la propietat i tornar a crear aquestes bubotes que varen ser un temps les indemnitzacions, ara és el dret de propietat, amb tota una línia de pensament neoliberal potentíssim, en aquest moment també reforçat per normativa estatal de primer ordre que bastant va atemptant jo crec que a la frontera de la Constitució quan allà parla de la funció social de la propietat. Crec que és molt important preservar la funció social de la propietat i no anar tornant al dret quirítari, a aquell dret que el propietari pot fer allò que vol a ca seva perquè és ca seva. En un món de 6.000 milions d'habitants, a unes illes que poden arribar al milió d'habitants, amb unes arribades de turistes com les que tenim, és evident que tot s'ha de mirar, des del respecte al dret de la propietat, naturalment, des del seu reconeixement, hem de tenir present que s'ha de poder anar a les muntanyes, s'ha de poder preservar tota la riquesa cultural i biològica que tenim a les Illes Balears, i també s'ha de permetre l'accés dels ciutadans i no es pot permetre que tot quedi tancat i urbanitzem a nivell, com a mínim, mental, no ja només d'edificació, sinó que tots els hàbits urbanites i d'ús exclusiu i potent del sòl, els duquem a totes les àrees de les Illes Balears.

Això seria realment un empobriment molt important de la qualitat de vida dels ciutadans i crec que aquí ens trobarà per trobar aquests camins d'equilibris i, sobretot, per no dejectar aquesta línia de pensament i aquestes fórmules que pensam que (...). El que ens sorprendria és comptar amb el Partit Popular en aquest tema; em sap greu perquè crec que seria bo que hi hagués un consens en aquest sentit.

Però, com a mínim, començam a aclarir les coses i això és molt positiu. Fins ahir teníem un 40% del territori protegit. Ara ja no, ara ja hem de dir que es espais protegits només han de ser ics i molt clars, començam a aclarir què vol dir espai protegit i jo crec que això és molt positiu, perquè com a mínim el Partit Popular començarà a dir que no vol el 40% del territori protegit, que era el que tenien fins ara. Tots sabem que no era un espai protegit, era un sòl rústic amb major nivell de protecció però no són el que a nivell internacional, a nivell europeu, s'homologa com el que denominam espais protegits. Aquests sí que els hem de tenir a les Illes Balears, jo crec que és bo que hi hagi una llei que hi aprofundeixi perquè a la LEN va ser impossible, es va crear un títol segon amb la vocació de jugar a què hi hagués aquests espais protegits, es varen fer dos articles que pràcticament es remeten a la Llei 4/89, hi ha, com sabem, una disposició addicional que obliga el Govern a crear una sèrie de parcs, però això va ser tot el que es va parlar d'espais protegits.

La resta era un llistat, molt positiu -la LEN ha estat una de les grans fites de la protecció del territori de les Illes Balears- però que evidentment no anava en aquest punt de gestió, en aquest punt del que parlam d'espais protegits. D'aquí ve la queixa de la Unió Europea respecte del fet que no hem complert els deures en tot el tema de Natura 2000, tenim una proposició el nostre grup en aquest sentit, d'instar el Govern de l'Estat a agilitar aquests tràmits, i creim que també ajudarà aquesta regulació balear del tema per afrontar tots els reptes que tenim.

Una regulació que jo crec que és positiu que hi sigui, però que en realitat hi ha prou normativa. Realment el que hauríem de fer és un esforç de simplificar-la, d'unificar-la i d'aclarir. Amb la normativa estatal, amb la normativa de protecció, amb les directives europees es poden fer ja moltes coses, i l'important és fer gestió, gestió; no ens sap gens de greu esmentar la gran paraula negativa, contrària a la propietat, etc., en aquests espais hi ha d'haver algun tipus d'intervenció pública, una intervenció que ha de ser tova, que ha de ser respectuosa, que ha de ser orientativa, indicativa, però en segons quins punts ha de garantir una sèrie de drets dels ciutadans i ha de preservar la biodiversitat, i per tant hi ha de ser.

Creim que hi ha molta normativa respecte d'això que ens permet, ens dona títols suficients. La Llei 4/89, és evident, nosaltres no hem participat gaire mai d'aquest interès en rebaixar-la; comprenem un nivell de debat. El grup que jo represent se sent ben còmode amb els sistemes de protecció de la Llei estatal 4/89, modificada per cert recentment, però no tocada en els seus punts substancials, i per tant massa bé que s'adapti a la realitat balear, molt millor que tenguí punts addicionals, però realment els sistemes clàssics de tempteig i retracte que la Llei del sòl del 76, que totes les lleis del sòl existents des de fa 100 anys regulen i preveuen que els ajuntaments puguin posar damunt tots tipus de zones el sistema d'expropiació que es preveu per a totes aquelles zones d'utilitat pública o interès general, que està previst perquè qualsevol ajuntament el col·loqui a qualsevol sistema general, a qualsevol sistema mediambiental que consideri oportú per a la ciutadania, no ens repugna ni ho veim un atemptat inconstitucional que es faci per a aquest tipus d'espais més protegits. En absolut; la cosa és que s'han de garantir les regles

del joc, s'han de donar tots els drets i tota la participació perquè tothom n'estigui assabentat, però també s'ha d'arribar a saber que aquesta terra té una propietat però també aquesta terra és nostra, que deia Guillem d'Efak. Hi ha un altre element, que és l'element de la sobirania, per damunt del tema de la propietat, respectant la propietat -com dic- però també hi ha un altre element que és la ciutadania com a gestora i com a titular, també, del país.

Per altra banda, però, i ja entrant en algun element de crítica, jo coincidesc bastant amb l'anàlisi o amb algun dels punts d'anàlisi que ha fet el portaveu del Grup Popular en determinats punts, sense -evidentment- la intenció, entenc jo, o la que jo preveig i veig en la intervenció que s'ha apuntat, però sí amb algunes imprecisions de l'esborrany que jo crec que s'han de millorar, que hi ha d'haver aquest element, per exemple, l'element del paisatge, l'element de tenir molt més clar quan és el sòl rústic comú les intervencions, jo crec que queda molt clar quines volen ser aquestes festes que han de ser previstes o han de ser autoritzades i en quins espais, però això per ventura, de la literalitat amb què s'ha llegit, no queda prou clar. Jo crec que de la pura literalitat ningú no pretén que sigui una campaneta allò que soni amb aquestes contaminacions acústiques, però per ventura, ja que es fa l'esforç de curar amb aquest sentit, jo crec que també s'haurà de fer. També s'haurà de fer quant a quines són les espècies silvestres que queden realment protegides i quin és es el nivell d'infracció que fan els ciutadans quan actuen sobre fauna o flora silvestre per no fer res que resulti exagerat.

Crec que és bo que es faci aquesta línia, aquesta obertura de participació en la línia de (...) del conveni, en la línia de la Carta europea d'ordenació del territori, en la línia d'escoltar tothom abans de prendre..., de dur el projecte de llei, que esdevindrà projecte el dia que s'aprovi, ni un moment abans; una cosa és un projecte de llei, que és el dia que l'ha aprovat el Govern en Consell de Govern, cinc minuts abans no és un projecte de llei, però en aquest moment, quan s'aprovi aquest projecte de llei, creim que és bo que s'hagi madurat i totes les aportacions que s'hi puguin fer de lectura fina en determinats temes jo crec que milloraran.

Una altra reflexió al respecte és que la nostra impressió és que darrerament gravam molt els ajuntaments per la planificació, els intentam forçar perquè recullin moltes coses dins el seu planejament, estam creant una certa al·lèrgia al planejament, perquè quan agafes un planejament hi has de ficar moltes coses, algunes d'elles amb equips multidisciplinars, coses cares, i precisament per evitar aquest embull que l'Estat, que el govern autonòmic, que les distintes lleis van carregant damunt els ajuntaments, el Govern se n'allibera a base d'ordres ministerials o ordres governamentals, i diu que si això no va bé amb el planejament, no modificarà el planejament, que amb una ordre s'ho arregla. Jo crec que a vegades serà necessari fer un pont sobre el planejament perquè realment estam creant una mecànica que és difícil de mantenir en el nivell que en aquest moment està prevista, però crec que seria molt més intel·ligent i també seria més honest i més solidari amb els ajuntaments que preveïéssim tràmits més senzills, que garantissin la participació però que permetessin que aquest element importantíssim que

és el planejament reculli tots els elements territorials i urbanístics que vulguem establir també mediambientals, perquè si no resultarà que el que farem és que no es faran planejaments i al final, a base d'exigir massa a aquest instrument, desapareixerà, i no em parlem si el Govern passa per damunt el planejament d'una manera molt fàcil i molt àgil i després diu a l'ajuntament que quan torni a fer modificacions reculli tot el que el Govern ha dit un dia, l'altre dia i l'altre dia de més enllà.

Per tant aquesta reflexió, que és més debat general, que no és una qüestió que no resoldrem en dos dies, crec que l'ha de tenir també aquesta llei de biodiversitat.

Dit això, només reiterar el nostre suport global a aquesta iniciativa, pretendre que millorem en aquest sentit ens pareixerà una bona línia, que no esperem tampoc les lleis per fer les accions que calguin en altres matèries, tenim -ja dic- un instrumental suficient com per prendre mesures de protecció, no oblidem en cap moment la funció social de la propietat, i tenint en compte el respecte a la propietat, ja dic aquesta darrera frase que pot sonar..., supòs que a segons quines orelles encara pot sonar un poc dura però realment és del poeta -justament perdonin ara la imprudència de citar-la perquè ara se m'ocorre- que és el final del poema d'en Guillem d'Efak, que és: "Aquesta terra és nostra, que ho sàpiguen els senyors".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cànoves. Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc també agrair la compareixença de la consellera per debatre un tema prou important com és el tema de la biodiversitat, de la defensa d'un tema cabdal dins les nostres illes.

Però voldríem començar per formular una enèrgica protesta perquè un grup faci ús d'un text no definitiu per sol·licitar la compareixença d'una consellera. Entenem que no té precedents en aquesta cambra. En 16 anys de governs conservadors, el Grup Socialista mai no considerarà oportú demanar una compareixença per debatre un text que es trobà en fase de preparació, en fase, diríem, de proposta. En tot cas el que sí es podria fer és interessar-se per quines són les línies polítiques que du a terme la conselleria en biodiversitat, però no crec que sigui una pràctica recomanable debatre sobre un text que pot acabar en un avantprojecte definitiu o que encara pot sofrir importants modificacions. No és seriós i el nostre grup vol deixar constància en acta el que consideram una mala pràctica, i el que és més patètic és que ja hi hagi grups d'aquesta cambra que anunciïn el seu vot en contra a un text no definitiu; això sembla com aquell entremès en què discutien acaloradament sobre el preu de les olives quan encara no havien sembrat les oliveres. Jo no diré que encara no s'hagin sembrat les oliveres, però sí que les oliveres són jovenetes i encara no han fet fruit. Per tant, cada cosa al seu moment.

No és el moment, per tant, processal oportú per debatre un avantprojecte definitiu. Nosaltres valoram molt positivament aquest text no definitiu i la nostra postura és, com la que ha anunciat també el portaveu que m'ha precedit, que és un text millorable, però un text millorable i la nostra aportació sempre ha estat, i vostè ho sap, amb caràcter constructiu i amb caràcter positiu, perquè sabem la importància que té que aquestes illes tinguin una vertadera constitució del medi ambient, en unes illes en què el medi ambient és sensible i és important des del punt de vista també econòmic.

En primer lloc, però, voldríem fer dues observacions que al final es resumeixen en la mateixa, dues observacions que vénen a ser més apunts d'un quadern de camp que d'un text definitiu d'observacions que es faran en el moment oportú, quan entri un projecte de llei en aquesta cambra.

Però sí que voldríem avançar, en primer lloc, que per a nosaltres és important aclarir els criteris territorials quant a una futura llei de biodiversitat, i ho deim perquè, com vostè sap, hi va haver una sentència del nostre tribunal superior de justícia de les Illes Balears que donà competència per a l'aprovació definitiva dels plans especials d'Anei als consells insulars; per tant aquesta sentència de qualque manera obliga a aclarir, dins una futura llei, quins són els criteris territorials i les competències de cada administració. Consideram, el nostre grup, que en la gestió dels espais naturals hi han de participar, a més de l'Administració autonòmica, els consells insulars i els ajuntaments, i això ha de quedar explícit. S'ha de tenir present que els consells insulars disposen de competències que els permeten ordenar espais naturals mitjançant els plans especials, i entenem que ha de quedar clar quin paper juguen dins l'ordenació dels espais aquests plans especials. S'ha d'aclarir també si els plans territorials, que estan en mans i són competència dels consells insulars, poden declarar nous espais protegits i modificar els seus límits o no; nosaltres entenem que sí i, per tant, també és un apunt dins aquests criteris territorials que introduïm. S'ha de tenir clar, també, quin paper juguen els PORN en relació amb els plans especials, que en molts de casos han de resoldre activitats específiques per a cada àrea, que a cada àrea es poden realitzar o no, i que uns són competència del Govern i els altres són competència dels consells insulars.

I una altra consideració que també voldríem introduir, també com un apunt inicial, és que també s'han d'evitar possibles duplicitats d'actuacions. Moltes vegades les actuacions contràries al medi ambient es duen a terme mitjançant infraccions de disciplina urbanística i, com vostè sap molt bé, la disciplina urbanística és competència dels ajuntaments i, subsidiàriament, dels consells insulars. Per tant, entenem que també una futura llei de biodiversitat ha d'aclarir quin paper tenen les distintes administracions quant a evitar aquesta duplicitat d'actuacions que deim, que avançàvem.

Aplaudim el que vostè ha dit: que aquesta llei té una vocació integradora. Nosaltres també estam d'acord en què aquesta llei ha de tenir aquesta vocació integradora, i nosaltres consideram que el medi ambient no es pot considerar com a compartiments estancs, el medi ambient de les Illes, el medi ambient d'una altra comunitat autònoma...; el medi ambient

d'una petita zona té molt a veure, diguéssim, amb tot el planeta, i no és tan ridícul parlar d'aportació planetària, és a dir, l'aportació que fem des de les Illes té molta d'importància en el medi ambient del planeta en què vivim; és la famosa teoria del caos: si una papallona vola en el Japó pot provocar un terratrèmol... El medi ambient és el mateix, no podem considerar el medi ambient de les Illes sense tenir en compte que és important l'aportació de totes les zones d'aquest planeta a la millora i a la defensa de la biodiversitat global.

Per tant, consideram que aquesta vocació integradora és positiva, però nosaltres ens inclinàrem per una llei de mínims i un desenvolupament més amb reglaments, i no amb una llei tan extensa, és a dir, no estam tancats en què sigui..., perquè no consideram que l'extensió d'una llei sigui la que dóna la qualitat o no a aquesta llei, però sí que creim que una llei de biodiversitat hauria de ser de mínims i deixar als reglaments, per al desenvolupament reglamentari, totes les concrecions i totes les actuacions més de detall.

I aquestes dues consideracions he dit que es resumeixen en una, que és que aquesta llei ha de regular, ha d'articular les polítiques territorials que han de ser, com sempre hem dit, transversals, el medi ambient ha de ser una actuació transversal en la qual s'han d'imbricar totes les conselleries i totes les administracions d'aquestes illes, però tenint en compte que les actuacions, els acords, moltes vegades corresponen a altres administracions, i per tant és important aclarir, com he dit al principi, les competències de cada administració i, per tant, els criteris territorial, i no dubti que nosaltres li donam el suport perquè aquesta llei surti endavant, les nostres aportacions són aportacions de detall, però en el conjunt estam amb vostè, estam amb què aquestes illes necessiten el més prest possible una llei de biodiversitat, i esperem que aquest text que no és definitiu, el més aviat possible es converteixi en definitiu i es converteixi en un projecte de llei que tenguí entrada en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades, té la paraula la consellera Sra. Rosselló.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc contestaré a cada un dels grups parlamentaris per ordre en què m'han fet les diferents suggeriments, preguntes i consideracions.

Entrant en allò que el Grup Parlamentari del Partit Popular m'ha fet arribar, jo li voldria fer un seguit de qüestions molt clares. En primer lloc, crec que no son qui m'haurien de donar lliçons de democràcia i de participació, perquè crec que allò important és dir que per primera vegada apareix una consellera o un conseller per explicar un esborrany d'una llei en aquesta

cambra, la qual cosa crec que és un fet que no havia succeït absolutament mai anteriorment, i precisament és, com dic, la primera vegada que succeeix un element com aquest, quan segurament, si ens haguéssim trobat en uns altres temps, hagués estat absolutament impossible. Això ja dóna el tarannà diferent que hi pugui haver en una situació d'aquestes.

En segon lloc, recordar-li precisament que aquesta..., el procediment parlamentari, com vostè molt bé coneix perquè fins i tot el portaveu i molts de membres del seu grup fa anys que estan en aquest parlament, precisament el que entra a procediment parlamentari és quan hi ha, com ha dit molt bé, una proposta de llei que se sotmet a totes les consideracions oportunes de les comissions, per ponència, o tot el que sigui la tramitació parlamentària, fins després anar a una definició ja en el plenari per si es dóna un vot afirmatiu o un vot negatiu, amb la qual cosa crec que aquest procediment, aquesta discussió, s'ha de dur dins el termes del que marca el Parlament i no precisament voler utilitzar aquesta comissió per fer un alarmisme i treure les coses de lloc. Jo crec que hem de ser seriosos en democràcia, hem de ser seriosos i responsables quan tenim, sobretot, càrrecs parlamentaris, i en aquest sentit crec que s'ha de ser prudent i seguir, com dic, la tramitació parlamentària que s'ha de fer en aquest cas i en altres casos.

Torn a repetir que això és una proposta, una proposta d'avantprojecte de llei. Jo mai no he dit que no existia, el que he dit és que evidentment no era una proposta de llei formal per entrar dins el Parlament, perquè és evident que sofrirà, perquè aposta és un avantprojecte, moltes modificacions que redundaran evidentment en la seva millora, i per aquest mecanisme absolutament participatiu, nou en aquesta comunitat autònoma que, com dic, no s'havia fet mai perquè no s'hi creia, les coses es feien per decret i perquè senzillament s'havien de fer, llavors precisament hem entrat dins el que nosaltres consideram que sí que és un element bo, que és la consulta amb distintes organitzacions dels aspectes concrets amb els que aquesta llei pot tenir a veure, amb organitzacions concretes que tenen -perdó- coses a dir, i per tant creim que era positiu i era bo que ens poguessin fer arribar quines eren les seves consideracions, però sempre amb aquest ànim, i mai amb un ànim absolutament, com he dit, d'obscurantisme sinó molt al contrari.

Per tant jo em vull reiterar amb el procediment absolutament obert i democràtic i participatiu, que crec que és una novetat dins la manera de funcionar no només d'un govern, sinó també d'una conselleria, i en aquest cas fins i tot diria d'un parlament.

En segon lloc dir que crec que és important també remarcar que no hi ha hagut cap entrega a cap mitjà de comunicació, almanco pel que fa directament per part d'aquesta consellera, del que estat l'articulat d'aquesta proposta, esborrany d'avantprojecte de llei. Es varen fer unes generalitzacions, unes generalitats, igual que jo a vostès ara, avui, els he explicats aquí, en les quals es feien consideracions generals d'aquesta proposta de llei, però mai un articulat de tots els articles. Per tant, no sé com ho ha aconseguit, no sé qui ho ha passat, però evidentment no l'ha aconseguit per una via almanco directa per part d'aquesta conselleria. Sí que és cert que s'ha fet amb

aspectes concrets, com he dit, a determinades organitzacions perquè ho poguessin estudiar i ens fessin arribar les seves propostes, com he dit, per obrir una nova manera d'entendre el que és la democràcia de veritat, que no és exclusivament parlamentària, sinó que també és la democràcia de participació de la gent i de totes les organitzacions.

Dit això entraré a un altre tema que jo consider també que és realment important, i és que està clar que no els agrada aquesta llei, ni els agrada que fem cap proposta per millorar els temes de biodiversitat, però això més o manco no em ve de nou, tenint en compte el passat i el present del Grup Parlamentari. El que sí he de dir és que el que em demostra és un desconeixement total i absolut del que és la biodiversitat, del que són les lleis que ho regulen, del que és Europa i les directives europees respecte de temes de medi ambient, i evidentment del que és el planeta; perquè li vull recordar, Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Popular, que no ha de minimitzar i menysprear que parlar de planeta en aquest moment és un tema no només absolutament necessari, sinó que és rigorós, i ho està fent en aquest moment a nivell de tot el món, perquè ja no es parla només de localisme, sinó que es parla de globalitzacions, i per tant es parla de planeta. Estic orgullosa que aquesta llei digui "planeta", perquè entenem que la nostra petita contribució a aquest planeta també és important dins un món, com dic, globalitzat, dins un món on en aquest moment ho hem de veure des d'una concepció planetària, i dins a més del que hem dit sempre els ecologistes, el pensar global i actuar local.

Per tant, crec que no hi ha encara aquest coneixement per part d'aquest grup parlamentari. Hauríem de fer una vertadera cursa en saber el que són les lleis mediambientals, en saber què són les directives europees, perquè realment veig que hi ha un desconeixement bastant important respecte d'aquest tema.

Dit això, i ja entrant dins el que seria, que jo sí que no entraré en l'articulat d'aquesta llei, perquè, com he dit a la meua intervenció inicial, no vull parlar d'articulat, crec que no és el moment ni és el context adequat. Crec que evidentment és millorable en molts d'aspectes, però sí que parlaré de qüestions generals, perquè així sí que he vingut aquí avui a parlar. Llavors dir que precisament quan parl que desconeix el que és la biodiversitat és per una raó molt concreta, i és que quan fa una lectura de part de l'articulat de la llei, la fa sempre desconeixent quin és el principi, i sempre es diu ben clar que precisament tota aquesta normativa i tota aquesta regulació ve derivada de la protecció de la fauna i la flora, i per tant de la biodiversitat natural, perquè biologia vol dir naturalesa, i per tant d'aquesta diversitat, per protegir aquesta biodiversitat.

Per tant, tota la normativa posterior és perquè aquesta biodiversitat estigui conservada, estigui regulada, i per tant estigui al nivell que li pertoca. En aquest sentit crec que això no ho ha d'oblidar, perquè si no, pareix que nosaltres més que una conselleria de Medi Ambient som una espècie d'inquisidors que ens anam a tothom a dir-li el que ha de fer i el que no ha de fer. Jo crec que no hem d'oblidar el principi de tot, que el

principi bàsic és que estam parlant d'una llei de biodiversitat, i per tant que s'han de protegir unes determinades espècies, de fauna, de flora; uns determinats llocs diríem comunitaris, que a més són els hàbitats d'aquestes espècies, i que a partir d'aquí s'ha de regular i s'ha de dir com s'ha de fer. Jo crec que això és el principi, que no pot perdre de vista perquè si no, evidentment, fa alarmisme i tergiversa una qüestió i es treu de lloc absolutament tot el que pugui venir posteriorment.

Dir també que crec que fa un alarmisme absolutament desproveït d'arguments seriosos, sinó més bé de demagògies, ara d'un gran abanderat dels propietaris, o jo diria de la propietat més que dels propietaris. Llavors jo crec que es tracta a un parlament de tenir arguments seriosos per parlar-ne, i dir que en cap moment es pretén ni fer cap menyspreu als propietaris, ni fer cap tipus d'intervencionisme als propietaris, ni molt manco, absolutament tot el contrari; i a més jo diré per què tot el contrari. I prèviament diré una cosa al Grup Parlamentari Popular. Qui ha menyspreat els propietaris dels espais naturals ha estat precisament l'anterior govern, que quan creava un espai natural no tenia pràcticament cap tipus de relació amb els propietaris, que també li he de recordar que la gran majoria d'espais naturals d'aquestes illes creats pel Partit Popular, i per tant per qui governava anteriorment a aquest govern, varen ser una gran majoria en propietat privada, i li puc recordar, per posar només un exemple, que l'albufera d'es Grau de Menorca té un 75% de propietat privada, així com també el parc de Mondragó; i precisament el seu total i absolut menyspreu a aquests propietaris, que fins ara, que aquest nou govern ha decidit fer una feina on s'incorporassin aquests propietaris per primera vegada. Per tant, no em doni tampoc lliçons, ara resulta, de defensor dels propietaris, sinó més bé de defensor de la propietat, que aquí sí que hi pot haver qüestions en què ens diferenciam, perquè evidentment hi ha diferències importants.

I anant ja a la part positiva que intenta aquesta llei, vull dir que en absolut ni intervencionisme ni fer de les expropiacions i totes aquestes qüestions negatives de què s'està parlant d'aquesta llei. Tot el contrari, precisament entenem que el fet de conservar i preservar la nostra biodiversitat ha d'entrar per una entesa amb els propietaris d'aquests espais que puguin tenir, i a partir s'articulen una sèrie d'almanco idees concretes per tal que aquests propietaris s'hi puguin involucrar, perquè no tots els propietaris volen urbanitzar. Hi ha molts de propietaris als quals jo crec que tots i cadascun dels ciutadans d'aquestes illes haurien evidentment d'agrair, estan fent molta feina per protegir no només la seva propietat per un sentit diríem egoista, sinó també per un sentit de país, per un sentit de futur. Jo crec que en aquest sentit n'hi ha molts que precisament volen protegir, i sé cert que n'hi hauria molts que es voldrien acollir a mesures que nosaltres proposam en aquesta llei.

Per tant aquesta llei precisament obre les portes perquè els propietaris puguin participar en la conservació, es tinguin en compte en tots els temes de conservació, a través de convenis, a través de custòdia del territori, que evidentment com que és tan nou vostès no ho entenen, perquè això són coses que han

estat creades a nivell internacional fa molt poc temps, fa qüestió només d'un any, on es comença a parlar de custòdia del territori, on es comença a parlar d'inventari de paisatge, perquè el paisatge és un bé a protegir i és un bé patrimonial d'aquesta comunitat autònoma igual que ho és d'altres. I precisament creim que a partir d'aquí hi ha d'haver tota una normativa que articuli com es pot fer aquests elements que, com dic, fan que conservem i que al mateix temps els propietaris puguin participar. Per tant jo li vull deixar ben clar que en cap moment, en no ser que es faci una tergiversació de l'articulat, seria entrar en aquest intervencionisme, sinó més bé al contrari, entrar per primera vegada que els propietaris puguin participar.

Dit això, també ja per acabar la intervenció del Partit Popular, i amb aquest desconeixement que existeix sobre els temes de biodiversitat i de medi ambient, he de dir que aquest avantprojecte de llei de biodiversitat pretén fer una transposició de molta de normativa europea, que s'haurà de transposar, es vulgui o no es vulgui, més prest o més tard aquest parlament aprovi o no aprovi cap llei de biodiversitat, s'hauran de transposar normatives europees, que van encaminades i van en línia del que diu aquesta llei, i per tant no estaran en absolut en desacord, perquè hem fet un esforç important per posar-nos a l'alçada d'allò que en aquest moment s'està parlant a Europa i, com dic, també posteriorment s'haurà de transposar a la normativa espanyola. I a més també per un tema que jo crec que és molt important, i és un objectiu que evidentment hi ha una diferència important entre el Partit Popular i almanco aquesta consellera, i és que nosaltres donam prioritat a la conservació de la biodiversitat perquè creim que és un patrimoni fonamental per a aquesta comunitat autònoma, és fonamental per a la gent que vivim aquí, i per l'economia d'aquestes illes i per tant els nostres visitants. Crec que amb això es fa d'una manera absolutament participativa, es fa d'una manera absolutament d'acord amb el que en aquest moment s'està fent a nivell europeu, i d'acord totalment amb el que a nivell de tot l'Estat, de moltes altres comunitats que estan per davant nosaltres, s'està fent.

Això és el que nosaltres feim, això és la nostra proposta, que evidentment com dic és millorable, i creim que és el nostre deure que ens toca tenir a l'any 2001. Altra cosa és que ara en aquest moment ens trobam que no tenim cap llei ambiental a les Illes Balears, és la primera vegada que es planteja una llei ambiental a les Illes Balears, que no ens trobam amb cap llei de conservació d'aquestes Illes Balears, estam amb una llei de caça de l'any 70, que és una llei espanyola, estam amb lleis absolutament obsoletes, que han passat 30 o 40 anys i no s'han modificat, i per tant creim que és un deure cercar unes lleis que regulin d'una manera oberta, participativa, no d'una manera com el Partit Popular ha plantejat, sinó d'una manera com dic absolutament participativa, però també amb una ferma convicció de preservar la nostra biodiversitat, que creim que aquesta comunitat es mereix, i això almanco serà i és la nostra contribució.

Dit això, entraré ja en el plantejament el Partit Socialista de Mallorca, i vull agrair el fet de les seves propostes. Crec que millorar l'articulat d'aquesta és una feina que s'està fent en aquests moments, perquè des del moment que hi ha un

esborrany el plantejament és sempre millorar-ho, és sempre que hi hagi una claredat fins i tot lingüística o jurídica, que quedi prou aclarida. Si em permet precisament en el tema de les festes, ja que ha fet menció el portaveu del Grup Parlamentari Popular, dir-li que efectivament consider que s'ha de millorar, i que s'ha d'especificar a què fa referència, i sobre aquest articulat sí que almanco m'agradaria dir en aquesta comissió que si es fa una referència és precisament perquè a l'illa d'Eivissa s'estan vivint situacions francament difícils per la qüestió de festes que s'estan produint a zones naturals, que estan tenint un impacte fortíssim sobre el medi ambient, i no hi ha cap norma, no hi ha cap normativa que es pugui aplicar per evitar que hi hagi no només les festes, perquè siguin festes, sinó per l'impacte que tenen aquestes festes. Això és una qüestió molt greu, i nosaltres creim que hi ha d'haver una normativa que es faci i es concreti molt millor del que està concretada.

Un altre tema que també s'ha dit per part del PSM és el tema de l'agilitat i la tramitació de tot el que siguin els temes de planificació dels ajuntaments. Jo crec que això també és un tema que no hi ha cap problema en poder introduir, més bé al contrari. Per tant, jo crec que es tracta de fer feina en millorar en tot el que pugui ser l'articulat d'aquesta llei. I crec que ara precisament està a una fase d'esborrany, on intentam que el projecte de llei que es pugui presentar a Consell de Govern, totes aquestes qüestions les tenguim ja solucionades.

I ja passant a les propostes que ha fet el Partit Socialista, també li voldria donar l'agraïment als plantejaments inicials que ha fet; i per altra banda respecte de les observacions, dir que l'important, jo crec que aquí hi ha un tema molt important, és el fet d'entendre que les lleis ambientals, això no és una qüestió que digui ni molt menys la consellera de Medi Ambient, sinó que és un tema que està a tota la legislació ambiental, estan per damunt les lleis urbanístiques i estan per damunt lleis d'altres tipus, precisament perquè el medi ambient es considera un bé en aquest moment, un dels béns més a protegir, o més a treballar-hi de cara a com està o com s'està deteriorant a marxes forçades a nivell concret de les nostres illes, a nivell d'Europa i a nivell del planeta.

Per tant, les lleis mediambientals sempre estan per damunt d'altres qüestions i altres consideracions. En aquest sentit jo crec que és molt positiu el fet de dir que s'ha d'augmentar la participació dels consells insulars i dels ajuntaments, però també és important dir que aquesta és una llei de protecció de la biodiversitat, sempre estarà per damunt de planejaments urbanístics, perquè evidentment un ocell, o una planta, no sap d'on es posa una casa ni on es posa una propietat, sinó allà on està ubicat, amb la qual cosa en aquest sentit sí que cal un major debat sobre com es pot fer i com es poden articular les competències que hagi de tenir cadascuna de les administracions, però sí entendre que, com dic, les lleis ambientals sempre estan per damunt, com un paraigua que empara tot el que són altres planejaments, de tipus urbanístic o d'altres.

Per tant crec que tot el que sigui millorar aquesta llei i fer un debat previ a la seva presentació al Parlament ho consideraré molt positiu. El que no consideraré, almanco com a consellera

que he tengué l'honor, per una banda, però també el fet de ser la primera que veng a parlar d'un avantprojecte de llei que no està ni presentat al Parlament, i per tant crec que he fet una passa important, que sempre la democràcia, la participació, estan per davant qualsevol qüestió. Crec que el que s'ha de fer, no s'ha d'utilitzar aquesta cambra per fer explotar una llei, per parlar de qüestions absolutament tergiversades d'aquesta llei, sinó que jo demanaria una mica de tranquil·litat, sobretot al Grup Parlamentari Popular, que el fet de discutir aquest avantprojecte per millorar-lo, i quan estigui en aquesta cambra es puguin fer totes les discussions pertinents per tal que cada grup parlamentari pugui dir la seva. Amb això evidentment jo estic absolutament oberta, i esper que pugui ser això, un debat tranquil, un debat seriós i un debat que es produeixi en el context que s'ha de produir. Moltes de gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Yo tengo que negar la mayor, para empezar, que insiste en que es la primera vez que viene aquí un representante del Gobierno a hablar de una ley que no se ha convertido todavía en proyecto de ley. Mire, eso lo único que demuestra es su ignorancia. Se ha presentado, y usted misma curiosamente lo ha recordado todavía hace poco, las directrices de ordenación del territorio, pero es que hay muchísimos más casos. Por favor, la historia parlamentaria, la breve historia parlamentaria de esta comunidad está llena de consellers que han venido aquí a explicar principios, y planes y programas que luego se convirtieron en proyectos de ley, hechos y derechos ¿Cuándo han venido? Lógicamente cuando está en la calle la discusión. Y la discusión de este anteproyecto de ley está en la calle, porque usted incluso ha dejado un poco en una nebulosa que vaya usted a saber de dónde ha sacado usted el anteproyecto de ley. Pero, por favor, le leo lo que decía un periódico el 19 de marzo, que yo ya hacía un mes que se lo había pedido a usted, porque ya había salido en otro, pero es el que tengo a mano: "según figura en el borrador del anteproyecto de la ley, al que ha tenido acceso este periódico, la declaración de paisaje como bien patrimonial", etcétera... El propio GOB el día 20, que también tengo aquí una ley, dice, por cierto, dejó entrever que no le parece adecuado que se articule el debate a través de los medios de comunicación, por citarle alguna cosa. Está en la calle hace mucho tiempo. Ustedes lo pusieron en la calle en febrero, y ¿qué pasa? Que el Parlamento no tiene que debatirlo, tenemos que esperar formalmente a que ustedes aprueben un proyecto de ley, que se está discutiendo en los medios de comunicación, que se está discutiendo en las asociaciones, que se está discutiendo en la calle, que a la gente le preocupa, y el Grupo Parlamentario Popular, al decir de algún otro grupo, por cierto, resulta que no, tiene que quedarse quieto, y parado y callado, hasta que a ustedes les vaya bien presentar un proyecto de ley, para formalmente presentar las enmiendas. Mire usted, eso ya llegará, pero estamos discutiendo y debatiendo un tema que efectivamente es de gran

interés debatir, y para eso está el Parlamento, Sra. Consellera, aunque al parecer usted lo ignora.

De manera que, por favor, olvidémonos una vez más del tema formal, y reconozca que no es muy legítimo que usted hable de esto en febrero con los medios de comunicación, y con quien sea, y no tenga usted el detalle de venir aquí y pedirle a usted una comparecencia para explicarnos lo que se está haciendo y para hablar, si quiere usted, de principios generales o de lo que le parezca más conveniente.

En cuanto entrando ya al tema en cuestión, usted nos acusa de ignorantes una y otra vez, no sabemos lo que es la biodiversidad, nosotros no tenemos ni idea de nada. Mire, lo que no se puede hacer es justificar los medios con la finalidad. La finalidad de la protección de la biodiversidad de esta comunidad es una finalidad que compartimos todos, pero naturalmente no a costa de cualquier cosa. Es una finalidad loable, pero eso no da derecho a la Conselleria de Medio Ambiente, ni al Gobierno de esta comunidad, actual, ni a ningún otro, no le da derecho a conculcar otros derechos u otras cuestiones cuya finalidad también es buena, y que por consiguiente hay que mantener.

Y con esto quiero pasar a hablar de los propietarios. Mire, usted desprecia a los propietarios, y le diré porqué, porque en esta ley de biodiversidad hubiera sido un buen momento para llevar a la práctica lo que ustedes vienen vendiendo estos dos últimos años: "propietarios, tranquilícense, porque los vamos a tener en cuenta". No los tienen en cuenta. Y la forma de tenerlos en cuenta es compensarlos, porque al final es que estamos discutiendo, todos sabemos de qué: aquellos que tienen fincas que conservan, que tienen un montón de limitaciones y de recortes a sus derechos de propiedad, vía urbanística, vía edificatoria, vía producción, vía usos del suelo que tienen o de las edificaciones que tienen, por encontrarse en un momento y en una circunstancia en las que es necesario protegerlo, el resto de la sociedad debe compensarlos, porque la función social de la propiedad, efectivamente como recordaba un portavoz, está en la Constitución y es un principio constitucional que nosotros tenemos en cuenta. Pero no, los principios constitucionales hay que tenerlos en cuenta todos, también está el del legítimo derecho a compensar aquéllos que pierden de su derecho personal en favor de los derechos sociales, y eso es lo que nosotros reclamamos, y eso es lo que vemos despreciado absolutamente en este texto de este anteproyecto de ley, y eso es lo que nos preocupa extraordinariamente de este texto, extraordinariamente.

Yo creo que con eso supongo que he dejado suficientemente clara cuál es la postura del Partido Popular. Nosotros vamos a defender el derecho de los propietarios, naturalmente conjugado con la función social de la propiedad, porque si no creyéramos en eso, no valdría la pena hablar ni de ningún proyecto de ley de biodiversidad. Y yo le he dicho que me parecía bien, y que el principio al que usted aludía al comienzo de su intervención, de hacer esta ley con una visión integradora, me parece bien, y se lo he dicho, y lo mantengo, y efectivamente esto nos parece bien. Pero una cosa es que nos

parezca bien el principio y otra cosa es que tengamos que criticar gravemente cómo se plasma ese principio.

Esta ley, por un principio yo creo que mal expresado y mal entendido, se convierte en un derecho de pernada de la Conselleria de Medio Ambiente; y eso es un hecho que a lo largo de este texto que usted no quiere entrar a discutir, y que yo le he dado algunas pinceladas, que han sido comentadas incluso por otros portavoces, que han reconocido que efectivamente hay algunas en las que la cuestión parece ir por ese camino, ya le digo, tienen que reformar muchas cosas, pero sobre todo tienen que reformar esa mentalidad de intervencionismo y de gestión, y de derecho absoluto sobre la propiedad privada, y de desprecio a los otros derechos que la propiedad privada tiene, y que tiene que mantener, o nosotros creemos que debe de mantener. De manera que ése es el tema fundamental, y ése es el eje del debate que nos trae hoy aquí, y por eso he leído todos los artículos que he leído.

Y mire, respecto ya a lo poco que me ha contestado en referencia a lo que le pregunto, el paisaje, los acuerdos de custodia, me responde usted con lo mismo: "no saben ustedes de qué va. Esto ahora en Europa está de moda, y esto en Europa ahora se habla, y se viene hablando recientemente, y claro, nosotros, que sabemos mucho, sabemos lo que es el acuerdo de custodia, y sabemos lo que es hacer un inventario de paisaje". Probablemente lo saben, probablemente, pero permítame que lo dude, porque, mire, tengo la larguísima experiencia en todo mi vida que cuando uno entiende muy bien una cosa, la sabe expresar enseguida, y es capaz de transmitírselo a los demás, y si lo tiene que plasmar en un texto, lo transmite bien. Ustedes lo transmiten mal. Yo le he leído la definición de paisaje que dan, que es un absurdo. Y yo no le he leído, por ahorrar tiempo a todos, cómo definen ustedes estos acuerdos de custodia, pero son ininteligibles, créanme, son ininteligibles. Y deben de ser inteligibles para todo el mundo, no sólo para ustedes, que saben tanto, y tienen un conocimiento tan profundo de las materias. Una ley es para que se aplique, y para que se aplique a todos los ciudadanos. Y lo primero que se tiene que pedir a una ley es que sea clara. Y ustedes no lo han conseguido.

Por eso, esa especie de mística con que ustedes quieren rodear todo este asunto, mucho me temo que esconde dos cosas: una, que ustedes no lo han entendido muy bien, eso que en otros sitios se pone en práctica, y que usted nos dice, y que ya es moneda corriente; y otra, que todavía me preocuparía más, que si efectivamente lo entienden, no quieren ustedes que lo entiendan los demás, los ciudadanos comunes y corrientes, que son para los que se hacen las leyes. Las leyes no se hacen para los diputados, ni para los portavoces de ninguno de los grupos. Las leyes se hacen para aplicarse y para los ciudadanos, y los ciudadanos deben de entenderlas.

Y finalmente, y por agotar el tema, dice usted, contestado a otros portavoces, que el debate es positivo; pero, claro, que el debate no es positivo aquí. Yo es que me pregunto qué concepto tiene usted del Parlamento, y qué concepto tiene usted del Grupo Parlamentario Popular. O sea, que está muy bien el debate, es positivo ha dicho usted textualmente, pero al

parecer aquí no. Es decir, es positivo con todo el mundo menos con el PP.

Sra. Consellera, yo me temo que han pasado dos años y que todavía ustedes una y otra vez caen y tropiezan en la misma piedra. Nosotros somos unos adversarios políticos, pero lo somos porque tenemos unos programas, una ideología y una forma de ver las cosas probablemente diferente a las de ustedes, a las de usted en concreto. Pero la política democrática consiste en eso, intercambiar pareceres. Después se vota, y usted tranquila, van a ganar, ¿no? Pero al menos lo lógico es que nos dejen ustedes expresar cuáles son nuestras preocupaciones y nuestros problemas, y nos dejen elegir a nosotros el momento procesal que encontremos más adecuados, en defensa siempre de los intereses de los ciudadanos, o de lo que nosotros creemos que son los mejores intereses de los ciudadanos.

Nada más, muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc per part del nostre grup per celebrar que s'hagi celebrat aquest debat, en aquest sentit coincidim que es bo que aquest parlament parli de temes mediambientals, i de tot l'aprofundiment, i que tothom hi digui la seva ho trobam positiu. I a més que en la darrera intervenció jo crec que, més enllà d'una qüestió d'èmfasi, que és molt important a l'hora de definir polítiques, també si acceptam tots aquesta finalitat de preservar la biodiversitat, i acceptam tots que hi ha uns drets de propietats i la importància no ja de respectar-los, sinó també d'implicar, de participar, el que comentava en la contesta als distints comentaris la consellera, implicar-los i amb una actitud de respecte participativa, a aquests propietaris, jo crec que allà on ens haurem de posar és en una qüestió d'èmfasi entre uns i els altres. Però veig que les regles del joc, i d'alguna manera la finalitat que es pretén, són compartides àmpliament per la cambra, com no podia ser d'altra manera. Jo he fet l'excés poètic de la citació del Sr. d'Efak, que evidentment està a un altre context, però particip en un percentatge molt elevat de tota la resta que han dit la resta de portaveus de la cambra respecte de com és que s'hagi de poder fer.

Per tant jo crec que serà positiu intentar arribar a enteses i anar avançant. Jo crec que és molt positiu tal i com planteja també la Conselleria aquest sistema de compensació, d'ajudes als propietaris, de respecte, perquè sense la seva complicitat serà realment difícil arribar a aquestes finalitats que ens posam. Ara bé, a ningú no se li escapa tampoc que sense posar l'èmfasi en la part de la funció social, no hi hauria manera de preservar. Si l'Amazònia és majoritàriament privada, si Doñana és majoritàriament privada, etcètera; si no hi ha actuacions, però clar, que han de ser proporcionals a l'interès públic que s'intenta defensar, és evident que una interpretació del dret de

propietat faria inviable aquesta preservació. Més encara si dins els títols de dret de propietat s'hi van incorporant molts de punts que mai no s'havien entès com a formant part d'aquest dret, formant part de la seva definició, com els drets edificatoris dins el sòl rústic, dins les zones especialment protegides, etcètera, que hi ha hagut tota una línia històrica, filosòfica, doctrinal, jurídica, d'intentar reservar dins els drets de propietat la pura utilització de la terra, precisament per fer més possible la intervenció pública, la funció social de la propietat. En el moment en què ens trobam, i jo crec que totes les normes s'han d'adaptar sempre al context social en el qual es dicten, hi ha evidentment una pressió molt important en la línia que apuntava el Grup Parlamentari Popular, però també en la línia que jo he volgut fer l'èmfasi a la primera intervenció: tothom ha de poder pujar a una muntanya emblemàtica de l'illa de Mallorca, s'ha de preservar la biodiversitat, i tothom ha de tenir un lleure privat, una utilització racional de la seva propietat; s'ha de garantir un ús lucratiu d'aquell sòl rústic o un sòl forestal, etcètera, i per tant els equilibris en tot això, que són complicats, és el que ha de pretendre o és el que ha de mirar aquesta llei de biodiversitat.

Com a darrer punt, respecte de la intervenció primera, i si ho pot plantejar una miqueta més, nosaltres des del nostre grup creim que s'han de fer esforços per preservar el paisatge, però com he apuntat també a la primera intervenció, veim realment difícil la manera jurídica de garantir-ho. S'ha de ser molt primmirat realment en aquesta matèria, i allò que posem, sobretot, s'ha de fer una reflexió del fàcil que és incomplir lleis. Hi ha una certa idea que el rigor de la llei s'atenua amb el seu general incompliment. Hem de ser molt rigorosos, jo estic convençut allò que vol no és fer una cosa de pissarra, vol que allò que posem al butlletí després ho vegem a la realitat. I perquè això sigui així, perquè aquesta ambició sigui realment possible, realment la redacció i l'abast que pretenem ha d'estar molt ben delimitat. Si no, correm el perill, un perill que han passat aquest govern, aquest parlament, tots aquests anys de comunitat autònoma, però que el veim arreu de les normatives europees i estatals, que és fer qualche brindis al sol. Crec que no estam ja en aquests moments, hi ha hagut a vegades articles que han tengut un joc positiu només de brindis al sol, perquè han creat una mentalitat proteccionista, perquè han emmarcat determinades actuacions jurídiques i polítiques, i judicials, però crec que hem de fer un esforç perquè siguin realment normes d'aplicació directa, i per tant això significa acurar-les. Per tant, estam d'acord amb la premissa que du la llei, hem de que encara aquest punt addicional de reflexió en el qual pot confiar plenament en el nostre grup en tot allò que puguem aportar. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Ja per tancar la qüestió té la paraula la consellera, Sra. Rosselló.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc vull fer un agraïment general a tots els

grups parlamentaris, evidentment inclòs el Partit Popular, pel que fa a tots els suggeriments per millorar no només l'articulat, sinó el fet que pugui ser una major claredat, que efectivament unes lleis han de ser llegibles, i evidentment en això crec que és positiu tot el que s'ha pogut dir. Estam, per tant, amb un avantprojecte, i estam treballant perquè una vegada que es converteixi en projecte de llei també l'aspecte formal, l'aspecte de la claredat també quedi prou definit, així com el seu articulat quedi prou clar, i també tenguí efectes clars de pràctica.

Dit això, també voldria fer un petit incís o aclariment respecte del fet que jo respect moltíssim evidentment la cambra parlamentària. Crec que el fet de dur el debat aquí jo no dic que sigui negatiu, al contrari, jo he vengut a parlar dels aspectes generals de la llei de biodiversitat, així ho he dit, el que no entraria seria a l'articulat, perquè consider que això forma part, com he dit, d'un procediment determinat, que és quan entra la llei al Parlament, és quan després es discuteix a les comissions el seu articulat, "article número 10 diu tal cosa i hauria de dir tal altra", "aquesta paraula significa això", i vostès saben molt bé com a diputat i diputades com funciona, i és això el que jo dic que és el que s'ha de discutir quan hi hagi el projecte de llei ja entrat al Parlament. Jo he fet consideracions generals i, com he dit, és l'únic que faria i no entraria a l'articulat.

De totes maneres li vull dir al Partit Popular que jo no tenc cap tipus de problema perquè si el Partit Popular vol que fem no només una conversa, una reunió per parlar de la biodiversitat, jo estic -i li dic seriosament, Sr. González Ortea- encantada, i no tenc cap tipus de problema per poder fer una reunió amb el partit polític, fora d'aquesta cambra. Per tant, crec que les coses s'han de posar en la seva justa mesura. Crec que tots els debats, i nosaltres, com dic, aquesta conselleria, aquest govern ha tengut molt clar, i en molts de temes jo crec que la Conselleria ho practica diàriament, és posar els temes que plantejam precisament perquè es pugui participar d'una manera vertadera, i per tant introduir un element nou, com he dit, en la democràcia participativa, en la qual nosaltres creim fermament.

Dit això, entraré ja dins la qüestió que també s'ha comentat per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, que compartim la protecció. Potser la compartim de paraula, però de fets no. I si no, crec que els fets són els que donen després quines són les polítiques concretes que es duen endavant. A l'anterior govern no es va fer cap tipus de legislació ambiental, si bé és cert que es varen fer qüestions importants com les directrius d'ordenació territorial, de les quals hi ha elements positius. I els fets, és evident que tot el que fa a la conservació del nostre patrimoni, vostès saben perfectament que ens trobam a la darrera comunitat autònoma en qüestions de protecció, de conservació del nostre territori, del que seria fins i tot l'àmbit de protecció; que hem estat cridats a l'ordre per Europa respecte que la xarxa Natura 2000 era absolutament incompleta, la qual nosaltres hem posat i hem fet una feina important, almanco de proposta, i vostè coneix, i no té massa més del que vostè coneix, perquè li vaig fer arribar aquell llistat. Precisament nosaltres hem fet l'esforç de posar-nos en les consideracions que pertocava i que ens demanava Europa, que els espais protegits que existeixen a aquestes illes, que vostès han fet, que ho han fet sobretot per pressió popular important, són molt

petits i molt escassos; i per tant jo crec que els fets sí que ens diferencien respecte de la protecció del nostre territori i de la nostra biodiversitat.

Per tant, des de la Conselleria de Medi Ambient creim amb la legislació ambiental, creim que hi ha d'haver una legislació, perquè és un fet legislatiu, és un fet d'aquesta cambra i també hi ha d'haver fets concrets que ens apropin cada vegada més a una major conservació de la nostra biodiversitat i mitjançant aquests fets ens coneixeran, jo crec que és allà on els que feim política hem d'intentar dur a mostrar a la gent i són, com dic, els fets concrets i amb això si que ens diferenciam. Un altre aspecte que és la qüestió que sempre incidim, que jo crec que valdria la pena encetar un debat molt més enllà de lleis de biodiversitat o d'altres qüestions i és precisament el concepte de propietat. El concepte de propietat que ja n'hem parlat aquí per part de distints grups, que ha de complir una funció social és evident i jo crec que no es pot fer és fer demagògia amb el tema de la propietat, és a dir, la propietat és un dret i un propietari té un dret constitucional, marcat per la Constitució, de la qual cap llei ambiental li pot llevar per la Constitució un dret que tenguí el propietari d'aquell terreny i a partir d'aquí el que s'ha de fer és regular i normativitzar i això no és ni anticonstitucional, és el que passa a nivell de tot Europa i tot el món i és allò que s'ha de fer i s'ha de fer de la manera allà on el propietari pugui també, no mancaria més, no només dir la seva sinó que pugui tenir una participació.

Això és el que pretén la llei de biodiversitat, no pretenem prohibir ni molt menys, que a més hi ha hagut altres lleis que han prohibit a fer determinat ús de la propietat sinó que nosaltres entenem que precisament el que hem de fer en els casos que almenys són de conservació i protecció d'aquesta biodiversitat, és que els propietaris puguin participar, però evidentment sempre a partir d'aquest objectiu que és protegir aquesta biodiversitat i amb això no entram si perden drets o d'alguna manera se'ls faci algun intervencionisme brutal del qual la mà ha pogut acusar aquesta cambra, sinó tot el contrari són els primers que hem fet que els propietaris d'espais protegits participin en la gestió d'un espai natural, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma es fa un esforç important per fer un conveni amb els propietaris de Mondragó, abans havien estat absolutament despreciats, precisament perquè puguin cogestionar també aquest espai protegit i participar, es fa un vertader esforç per articular tots els mecanismes possibles, que per ventura ens hem quedat curts i n'hem de fer més, serà la nostra feina de debat que haurà prèviament i la posterior quan entri dins aquesta cambra per part del Partit Popular, perquè realment els propietaris puguin tenir més a dir, i més a fer.

Creim que el que no és pot dir és perquè aquesta propietat és d'una persona o d'una entitat es pot fer qualsevol cosa en aquesta propietat, tot són propietats Sr. González Ortea, quasi tothom té un trosset o té una caseta. Miri el tema de la propietat no és exclusiu d'alguns propietaris, no és un tema exclusiu és un tema de tots, és un tema que per ventura s'hauria de debatre molt més, però és evident que hi ha d'haver qüestions que són importants, com dic, és la conservació i la protecció que això es fa mitjançant fets i sobretot també es fa amb fets positius, com

per exemple que els propietaris participin i aquesta conselleria ha demostrat amb fets i no només amb paraules que precisament va per aquest camí i no va per un altre.

Dit això, només em queda convidar, evidentment a tothom, a fer un debat sobre la generalitat d'aquest avantprojecte de llei i evidentment i el desig d'aquesta Consellera de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears seria que aquest projecte de llei modificat i millorat pogués entrar en aquest Parlament, perquè un dia no sé quan, però un dia no molt llunyà, puguem disposar d'una llei de biodiversitat, que ens igualaria com dic a la resta de comunitats autònomes que disposen de lleis de conservació que en aquests moments nosaltres no tenim. Per tant, esperam que això es pugui complir i gràcies, per haver-me facilitat que almanco pugui parlar d'aquestes qüestions més genèriques de l'avantprojecte de llei de biodiversitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Una vegada acabades les intervencions i no havent-hi més assumptes a tractar, agrair la presència de la consellera, així com la de les diputades i diputats. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma